

Sâmbătă, 1 noiembrie 2014, ora 19³⁰

Fratele Miskis: (...)

[Se cântă „Ce prieten avem în Isus” și „Cuvântul «Cu voi sunt...»”...]

Isaia 51:1-4: *„Ascultați-Mă, voi, care umblați după neprihănire, care căutați pe Domnul! Priviți spre stâncă din care ați fost ciopliți, spre groapa din care ați fost scoși. Uitați-vă la părintele vostru Avraam și spre Sara care v-a născut; căci l-am chemat când era numai el singur, l-am binecuvântat și înmulțit. Tot astfel, Domnul are milă de Sion și mângâie toate dărâmăturile lui. El va face pustia lui ca un Eden și deșertul lui ca o grădină a Domnului. Bucuria și veselia vor fi mijlocul lui, mulțumiri și cântări de laudă. Ia aminte spre Mine, dar, poporul Meu, pleacă urechea spre Mine, neamul Meu! Căci de la Mine va ieși Legea și voi face dreptatea Mea lumină popoarelor”.*

[Se roagă apoi, fratele Borg; urmează cântarea „Aceasta e...”. Apoi, fratele Miskis citește salaturile. Se cântă „Numai să crezi” – n.ed.]

Fratele Frank: Noi spunem cu toții un „amin” la aceasta. Și dacă El este prezent, atunci păcătoșii își primesc iertarea, bolnavii sunt vindecați și cei legați sunt eliberați. Acolo unde Domnul era prezent, întotdeauna se întâmpla ceva cu aceia care au crezut. Frați și surori, eu pur și simplu sunt copleșit de ceea ce face Dumnezeu, de ceea ce a făcut și mai face El chiar acum.

Doresc doar să dau o mărturie foarte scurtă din ultima călătorie misionară în India. Pur și simplu puternic, nimeni nu poate să-și închipuie! Și în limba engleză, propovăduirea este mai puternică; nu trebuie să fii atent la doisprezece traducători. Pur și simplu, poți să propovăduiești Cuvântul în Duhul. Eu am trăit cum după „amin”, sute de oameni au venit în față și ne-am rugat pentru ei. A fost cu adevărat o vizită îndurătoare a Dumnezeului nostru, în întreaga țară.

Din nordul îndepărtat, din Gandia, din nordul Indiei până în sud spre Chenai, în opt adunări mari am propovăduit Cuvântul. Am trăit harul lui Dumnezeu, de fiecare dată. Durata zborului este dată întotdeauna pasagerilor, în ultima vreme. Un zbor a fost de 120 dus de minute și 120 de minute întors. Celălalt zbor a fost de două ore, următorul a fost de o oră și 15 minute. Următorul zbor, din nou de

două ore. Și în totalitate, în India, am zburat din oraș în oraș, șapte ore și 25 de minute. Și cu taxiul, câteva sute de kilometri. Cine a fost o dată în India știe ce înseamnă să mergi cu taxiul – străzile sunt înguste, sunt multe motociclete și multe mașini și tot ce mai este pe stradă... Nu e nimic nou în India. Și vacile umblă pe străzi și toate merg frumos, la rând, pe partea dreaptă. Am amintit în Zürich: a fost o singură excepție: un bou s-a pus de-a latul șoselei și toate mașinile au trebuit să oprească și să-l ocolească. Eu m-am gândit: cât de frumos este să avem natura mielului, să nu stăm în calea nimănui, ci mai bine să fim indicatoare și să știm cum să ne comportăm.

Apoi, l-am întâlnit din nou pe prietenul meu vechi, fratele Convey. El l-a auzit pe fratele Branham acum șaiszeci de ani. Atunci avea 17 ani; cânta în corul bisericii anglicane. În anul 1954 a trăit adunările fratelui Branham. Și când eu, în 1964, am fost pentru prima dată în India, l-am întâlnit pe acest bărbat și ne-am văzut deseori în adunări. Dumnezeu l-a binecuvântat pe el și pe alți frați și l-a putut folosi într-un mod puternic.

Pe scurt, se poate spune că Dumnezeu a dăruit har în această a douăzeci și cincea călătorie în India. În întreaga țară sunt sute de oameni care cred așa cum zice Scriptura și au primit slujba fratelui Branham.

Dați-mi voie să mai amintesc și ceea ce s-a întâmplat în 1976, în octombrie. Cu toții o știți din scrisorile circulare. Eu îmi cumpărasem biletul de avion și m-am întors acasă, pe strada Lech 7. E la 800 de metri de aici, prima stradă după centrul de cumpărături de la Real, în spate. Mă așezasem pe scaun și, așa cum voi auziți vocea mea acum, Vocea care, de fiecare dată vine de sus din dreapta, a spus: „Robul Meu, anulează călătoria în India” - așa cum auziți voi glasul meu acum.

Eu sunt un om care mă țin de cuvânt – am mers afară, m-am urcat în mașină și am mers la Foswald, în pădure. Am umblat în sus și în jos și am spus: „Doamne, nu este totuși posibil? Adunările sunt organizate, sunt pregătite”. Și așa mai departe... M-am întors, era 11 și un sfert. Din nou m-am așezat pe același scaun și dintr-o dată am auzit vocea Domnului, mai puternică ca înainte: „Anulează călătoria spre India!” Și atunci, desigur, am știut ce este de făcut.

Am trimis telegrame că nu pot veni și că va urma o scrisoare. Apoi s-a întâmplat: zborul spre Bombay, la care aveam rezervare, Bombay-Madras, a luat foc după decolare. Toți cei 96 de pasageri au murit în flăcări. Apoi a sunat cineva la birou, de la Bonn, - pe atunci capitala era la Bonn – „Misionarul dumneavoastră, Ewald Frank, se află între pasagerii care au murit în flăcări”. Iar eu eram în birou și am fost chemat la telefon.

Deci, Dumnezeu este credincios. Dumnezeu este credincios! El poate da călăuziri în ultima clipă și te poate ocroti. El este veșnicul, credinciosul Dumnezeu.

Deja s-a spus bun venit și vreau să o spun, preaiubiți frați și surori, mai ales vouă, tuturor celor care sluiți cu Cuvântul: chiar dacă nu ați fost pomeniți cu numele; și fratele Ioan din București sau fratele Daniel din Timișoara și frații noștri din Paris, din Bruxelles și din Congo: voi sunteți bineveniți întotdeauna. Dumnezeu v-a binecuvântat și v-a făcut o binecuvântare.

Nu ne vom opri astăzi prea mult la ceea ce se întâmplă în politică și ce se întâmplă pe întreg pământul, dar observăm în toate acestea că timpul este foarte înaintat. *Aici*, știrile de pe internet: sfârșitul conflictului și să fie o pace durabilă și siguranță pentru amândouă popoarele: pentru Israel și pentru palestinieni. Este vorba numai de pace și securitate. *Aici*, dialogul papei între evrei, creștini și musulmani. Este vorba doar de un singur lucru: pace și siguranță. Totul depinde de ceea ce se întâmplă acum.

Lucrul cel mai îngrozitor este, dacă te uiți spre Roma, aceste oase de la Petru. Papa sărută opt oase care ar proveni, se zice, de la Petru. S-o facă el! Dar acum urmează altceva, foarte diferit. Ultima explicație este scrisă în revista „Ideea Spektrum”: „Botezul și credința în Dumnezeul Triunic sunt mai importante decât diferențele teologice”. Și apoi se spune să nu se mai negocieze între confesiuni, ci să se demonstreze unitatea. Și acum vine lovitura de ciocan. Vom vorbi pe scurt de aceasta. *Aici*, una din ultimele relatări din Vatican, articole din Vatican. „O schimbare în Biserica catolică. Vaticanul se apropie de homosexuali și de lesbiene”. Apoi este scris că „homosexualii, pot să îmbogățească părtășia creștină cu darurile lor și cu atributele lor”. Da...

În această legătură, vom lăsa să spună ceva Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu are o rânduială în creație. Dumnezeu are o rânduială în planul de mântuire. Este foarte important, frați și surori, ca nu numai să vorbim despre chemarea afară și de pregătire, ci cu adevărat să avem trăirile noastre de mântuire cu Dumnezeu, prin pocăință, prin convertire - să ne dedicăm Domnului viețile noastre, să primim eliberarea de toate legăturile și, cu adevărat, să dedicăm Domnului viețile noastre.

Așa cum mi-a spus fratele Taty înainte, pe canalul CNN – este unul dintre cele mai urmărite canale de știri de pe pământ – s-a spus că zece mii de biserici în Statele Unite, baptiști, metodiști și toți care sunt, și-au dat acordul ca homosexualii să poată fi împreună și să primească binecuvântarea. Ce binecuvântare? Totul depinde de binecuvântarea lui Dumnezeu și Dumnezeu poate binecuvânta doar ce este în voia Lui. Restul, El nu poate binecuvânta deloc.

În 2 Corinteni 7 ni se spune ce trebuie să facem noi, ca și credincioși. Toți oamenii, toate bisericile, toate religiile, toți să facă ceea ce doresc! Dar, pentru Biserica Dumnezeului Celui viu este valabil doar Cuvântul lui Dumnezeu. Ceea ce vă spune El, asta să faceți! Și aici, în mod deosebit în 2 Corinteni 7, este scris de la vers. 1: *„Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățim de orice pângărește trupul și duhul și desăvârșind sfințenia în frică de Dumnezeu”*. În ambele domenii, în trup și în duh, pământește și în viața spirituală, totul trebuie pus în rânduială conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Acest Cuvânt este scris direct după 2 Corinteni 6. De la vers. 14 avem îndrumările pe care ni le-a dat Domnul pe cale. Să citim vers. 14: *„Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși”*. Necredincioșii să facă ce vor ei! Ei își vor primi sentința la judecata de apoi. Ca popor al lui Dumnezeu, noi suntem separați și ne aflăm în Împărăția lui Dumnezeu.

Este scris mai departe în vers. 14: *„Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau ce părtășie are lumina cu întunericul?”* Și continuă: *„Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial?”* Nicio înțelegere! *„Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?”* Nu este nicio legătură acolo! Nu poate avea loc nicio părtășie! Vers. 16: *„Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul Dumnezeului Celui viu, cum a zis*

Dumnezeu: «Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu». Și acum, chemarea afară, porunca: „*De aceea*”, pentru că nu avem nimic în comun cu întunericul, „*De aceea: «Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul»*”. Nu este o dorință, ci o poruncă a Domnului ca noi să ieșim afară din tot ce nu este în conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu. „*Și nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic*”.

Acum întrebarea: cine ascultă de un astfel de Cuvânt? Niciun om, din nicio biserică, nimeni nu ascultă de un astfel de Cuvânt. Toți au învățăturile lor fixate și ei rămân la ele. Dar pentru noi, ca Biserică a Dumnezeului Celui viu, este valabil numai Cuvântul lui Dumnezeu. Și așa cum există rânduiala în creație, tot așa există pentru noi, rânduiala divină în planul de mântuire al Dumnezeului nostru, în care noi trebuie să fim așezați, prin harul Său.

Apoi, în Vechiul Testament, avem exemplele. De exemplu, dacă citim în Luca 17: „...va fi ca în zilele Sodomei și Gomorei”, trebuie să te întorci la Geneza 19 și să vezi cum a fost atunci. Dacă acum, înaintea revenirii Domnului, este așa cum a fost atunci, pur și simplu trebuie să ne întoarcem să vedem cum a fost atunci și ce a făcut Dumnezeu atunci.

Cu toții știm că, în Geneza 18, Domnul l-a vizitat pe Avraam, împreună cu doi îngeri. S-a așezat sub stejarii lui Mamre a lăsat să i se spele picioarele și a mâncat cu Avraam. Și apoi chiar a spus: „Cum pot să ascund Eu de Avraam, ce am de gând să fac?” Avraam era prorocul și Dumnezeu i-a descoperit ce se va întâmpla. Aceasta este scris în cap. 18, dar apoi, în cap. 19, cei doi îngeri s-au dus la Sodoma. Au ajuns seara. Și ce s-a întâmplat? Orașul s-a adunat și homosexualii au cerut ca Lot să-i scoată afară, la ei, pe acești bărbați. Geneza 19:5: „*Au chemat pe Lot și i-au zis: «Unde sunt oamenii care au intrat la tine în noaptea aceasta? Scoate-i afară la noi, ca să ne împreunăm cu ei»*”. Da, de pe atunci era așa...

Dar Dumnezeu a dat îndrumări în Cuvântul Său, deja în Vechiul Testament, în legătură cu sfințirea. Citim, pe lângă aceasta, doar câteva texte din Levitic cap. 19. Aici ne este spus în v. 2: „*Vorbește întregii adunări a copiilor lui Israel și spune-le: «Fiți*

sfînți, pentru că Eu, Domnul, Dumnezeuul vostru, sunt sfânt». Și apoi este spus ce aparține de această sfințire.

În Levitic 20:7 este scris: *„Voi, să vă sfințiți și să fiți sfînți, căci Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru. Să păziți poruncile Mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul, care vă sfințesc”*. „Să păziți ceea ce v-am poruncit Eu. Faceți după cum v-am spus Eu!” Și apoi avem faptul că noi putem fi sfințiți doar în Cuvântul și în voia lui Dumnezeu.

Apoi urmează poruncile foarte stricte, în legătură cu pedeapsa cu moartea, în vers. 10. Levitic 20:10: *„Dacă un om a comis adulter cu soția altui bărbat, cei doi adulteri să fie omorâți”*. Dumnezeu a vrut să aibă o rânduială în Biserică, în case. El nu dorea o încurcătură în familia și în Biserică.

Acum, în ceea ce privește dezvoltările din timpul nostru, s-a ajuns la un punct culminant, la care nimeni nu s-ar fi gândit vreodată. În Lev. 20:13 este scris: *„Dacă un bărbat se culcă cu un alt bărbat la fel cum se culcă cu o femeie, amândoi au săvârșit o urâciune; să fie pedepsiți cu moartea...”*. Dumnezeu a spus acest lucru! Și repet: Dumnezeu a vrut o rânduială în Biserică, în căsnicie, în familie.

Dumnezeu a vrut o rânduială. Apoi, chiar cu animalele, vers. 15: *„Dacă un bărbat se va împreuna cu un animal”* trebuia să moară, era fost sfârșitul lui! Asta a dorit El. Apoi vers. 16: *„Dacă o femeie se apropie de vreun animal...”*. Ce am auzit eu ieri, pentru prima dată în viața mea? Că trebuie să fie o grădină zoologică, unde să se întâlnească oamenii și animalele. Este de neconceput! Sodoma și Gomora au fost nimic pe lângă asta. Dar Domnul a spus-o dinainte, că se va întâmpla astfel. Și lucrurile sunt deja aici.

Să deschidem la Luca 17, unde Domnul a dat călăuziri, despre ce se va întâmpla. Și noi știm că Domnul va reveni. În Luca 17 este scris de la vers. 26: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului...”*. Apoi vers. 27: *„...mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a distrus pe toți”*.

Apoi vers. 28: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aidoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau; dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți”*. Apoi vers. 30, pe care fratele

Branham l-a pomenit foarte des: „*Tot așa va fi și în ziua când se va descoperi Fiul omului*”.

Cum a fost în zilele lui Noe: cine era în arcă a supraviețuit; cine nu a fost în arcă, a pierit. Și cine nu a ieșit afară din Sodoma... Da, focul a căzut și Sodoma nu a mai fost. De aceea trebuie să spunem: diferența dintre credincios și necredincios este ca între zi și noapte. S-o mai spunem o dată: necredincioșii oricum fac ce vor. Ei fac ce vor în toate religiile și în toate bisericile. Dar Biserica Dumnezeului Celui viu primește învățătura divină și o ia în serios.

Dacă ne întoarcem la Noul Testament și mergem mai departe la ce este scris aici, în Romani cap. 1... Pavel s-a preocupat deja de atunci, cu această temă. Romani 1:24-27: *„De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor; așa că își necinstesc trupurile între ei; căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu și au slujit și s-au închinat creației în locul Creatorului, care este binecuvântat în veci! Amin”*. Și pentru că ei au schimbat toate acestea, este scris în vers. 26: *„Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat pradă viciilor rușinoase...”* - i-a lăsat pradă unor patimi scârboase – *„căci femeile lor au schimbat relațiile intime naturale cu unele care sunt contrare naturii...”*. Totul a fost spus aici. Apoi vers. 27: *„...tot astfel și bărbații, au părăsit relațiile intime naturale cu femeile și s-au aprins de poftă unii pentru alții, săvârșind lucruri scârboase unii cu alții și au primit în ei înșiși răplata cuvenită pentru rătăcirea lor”*. Aici avem totul.

Frați și surori, în zilele noastre se împlinesc întreaga profeție biblică, fie că e bună sau rea, fie că este cu națiunile sau cu Biserica, fie că privește Israelul - tot ceea ce a prezis Dumnezeu în Cuvântul Său, se întâmplă cu adevărat în timpul nostru. Dar noi ne luăm Cuvântul ca etalon. Noi vom putea sta înaintea lui Dumnezeu, numai dacă luăm Cuvântul Său în serios.

Să mai citim două sau trei versete din Corinteni. 1 Cor. 6:9-10: *„Nu știți că cei nedreți nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici cei adulteri, nici bărbații care practică prostituția, nici homosexualii, nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici bârfitorii, nici tâlharii, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu”*. Aici lista este lărgită. Trebuie să citim ca să știm ce ne desparte de Dumnezeu și ce

ne exclude din Împărăția lui Dumnezeu. Și, cu teama de Dumnezeu, să facem ceea ce Îi este plăcut Lui.

Apoi în vers. 10, eu am citit deja: „*nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici bârfitorii*” - vă rog, nici bârfitorii, nici defăimătorii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Noi trebuie să ne ținem și limba în frâu, altfel slujba noastră pentru Dumnezeu este zadarnică. De aceea, toate aceste îndrumări pe care ni le-a dat Domnul...

În 1 Corinteni 7 de la vers. 2, avem îndrumarea - aici, îmi scuze celor în vârstă și tinerilor – dar aici este dată îndrumarea, celor căsătoriți: „*Totuși, pentru a evita curvia, fiecare bărbat să-și aibă propria soție și fiecare femeie să-și aibă propriul soț. Soțul să-și împlinească față de nevastă datoria de soț și, de asemenea și soția față de soț*”. Este rânduiala divină și în Biserica nou-testamentară - totul este scris și toți au posibilitatea de a-și alinia viața după Cuvânt. Nu să se aprindă unii pentru alții, ci să respecte rânduiala divină cum este scris aici: „*fiecare bărbat să-și aibă propria soție și fiecare femeie să-și aibă propriul soț*”. Aceasta este rânduiala divină care rămâne valabilă în Biserică, indiferent ce fac toți ceilalți. S-o facă! Li se va întâmpla așa cum li s-a întâmplat aceluia care n-au intrat în arcă și aceluia care au rămas în Sodoma când au căzut focul și pucioasa.

Frați și surori, Dumnezeu ne-a dăruit harul și în domeniul pământesc ca să respectăm totul, să punem totul în rânduială, conform Cuvântului Său. Acesta este harul de nedescris pe care ni l-a dat Domnul. Acum v-o spun tuturor. O spun liber și deschis: noi nu vom mai vorbi despre această temă, dar eu, personal, nu cunosc niciun frate care ar cădea sub această judecată. Eu nu cunosc niciun frate care să fie homosexual. Niciunul! Dacă este cineva, eu nu știu. Același lucru în cazul surorilor - eu nu cunosc nicio soră, căreia să i se aplice sentința, pe care am citit-o din Levitic, ca ea să fie ucisă cu pietre; ci, în Noul Testament, ea primește eliberare și iertare.

Dumnezeu s-a îngrijit cu adevărat de tot. Eu o spun acum din toată inima: noi nu suntem aici ca să judecăm, nu suntem aici ca să osândim, dar suntem aici să propovăduim adevărul - așa cum este scris că, nimeni care face asemenea lucruri, nu poate să moștenească Împărăția lui Dumnezeu. Închipuiți-vă: dacă astfel de oameni ar veni în cer, ce s-ar întâmpla? Este imposibil! Noi trebuie să fim născuți din nou. Viața nouă, divină, trebuie să fie descoperită în noi.

Așa cum am în citit 1 Corinteni 7 , noi să fim eliberați de toate și să fim dedicați lui Dumnezeu. Eu am citit aceste lucruri, numai pentru că acestea și-au urmat cursul. O spun cu teamă: ar fi crezut cineva că este posibil ca așa ceva să se facă oficial și să fie laudat și toți să se alăture? Cine și-ar fi închipuit că așa ceva este făcut public și este laudat și este proclamat ca fiind corect?

Frați și surori, s-o mai spunem o dată: așa cum a fost în acele zile, așa va fi în zilele când Se va descoperi Fiul omului. Și apoi se va întâmpla: „Doi vor fi într-un pat, doi vor lucra pe câmp, doi vor fi la moară, unul va fi luat, celălalt vă rămânea în urmă”.

Frați și surori, propovăduirea pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu, trebuie să aibă ca țintă ca noi să avem parte de răpire; cu adevărat să ne uităm în oglinda Cuvântului și să-L rugăm pe Dumnezeu să ne dăruiască har. Dacă cineva are probleme, de orice natură ar fi - nu trebuie să fie neapărat legate de acest subiect - dar oricine are astăzi o problemă, nu trebuie să plece din această adunare cu aceeași problemă. Poate să aibă o trăire cu Dumnezeu chiar în timpul predicii. Și când ne vom ruga, oricine nu a primit încă iertare, poate rămâne în urmă, ca să ne rugăm pentru el. Aici sunt frați care sunt gata să se roage, astfel încât toți să fie ajutați prin harul Său.

Duminică, în Zürich, am citit ce este scris în 2 Corinteni 6, am subliniat că aceasta este cu adevărat ziua în care este descoperită mântuirea lui Dumnezeu. Este descoperită mântuirea lui Dumnezeu și eliberarea. Răscumpărarea deplină trebuie să aibă loc prin sângele Mielului. Sângele Mielului încă mai este pe tronul de har. Toți aceia care vin la Domnul, primesc iertare, dar și eliberare. Dați-mi voie să citesc pe scurt aceste locuri.

Din 2 Corinteni 6:2 citim: „Căci este scris: *«La vremea potrivită, te-am ascultat, în ziua mântuirii, te-am ajutat»*”. Și acum urmează ceea ce dorim să accentuăm: *„Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii”*. În Vechiul Testament a fost spus mai dinainte și în Noul Testament s-a întâmplat pur și simplu. În Isaia 49:8 este făcut anunțul; în Noul Testament a fost arătat că „acum este ziua mântuirii care a fost anunțată”. Această zi este aici, acum. Totul este aici, tot ce a fost spus în profeția biblică: o națiune împotriva altei națiuni, cutremure, timpuri scumpe, Sodoma și Gomora. Totul este pe teren. Ierusalimul este în centrul

negocierilor, muntele Templului este în negocieri. Totul se întâmplă în fața ochilor noștri.

Noi nu trebuie să mai așteptăm ca profeția biblică să se îplinească, ea se îplinește în fața ochilor noștri. Și cum este scris aici: „Vedeți, iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii”. Dar lucrul cel mai puternic este din Luca, Luca 4, unde Domnul nostru a citit din Vechiul Testament, din prorocul Isaia și apoi a putut spune: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor voștri!” Frați și surori, am putea merge de la un capitol la altul și de fiecare dată am putea striga din nou: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor voștri!”

Aici, în Evanghelia după Luca cap. 4 este scris, de la vers. 17: *„Și I s-a dat sulul profetului Isaia. Când a desfășurat sulul, a găsit locul unde era scris: «Duhul Domnului este peste Mine, căci El M-a uns ca să aduc celor sărmani vestea bună; M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc celor captivi eliberarea și orbilor căpătarea vederii; să-i eliberez pe cei asupriți și să vestesc anul de îndurare al Domnului»”*. Ce era anul de îndurare? Anul de veselie, când toți se întorceau la proprietatea lor. Și cine nu se întorcea, trebuia să vină la Templu și îi era găurită urechea și nu se mai putea întoarce niciodată.

Frați și surori, aceasta este ziua mântuirii, aceasta este vremea potrivită. Și dacă Domnul ar întreba astăzi: „Ați înțeles voi totul corect și în ce privește mesajul și mesagerul?” Noi prin har, cu adevărat, am putut să încadrăm totul biblic și să știm că un profet nu a fost trimis ca să facem din el mai mult decât ceea ce a făcut Dumnezeu din el. El a fost un sol, așa cum Ioan Botezătorul a pregătit un popor pentru Domnul, Luca 1:17 - despre aceasta este vorba, astăzi. Nu este mesajul lui Pavel și nici al fratelui Branham, este mesajul divin adresat poporului lui Dumnezeu, care ne-a fost propovăduit nouă și poporul lui Dumnezeu a fost adus înapoi. Iar noi credem cum zice Scriptura.

În Luca 4:21 este scris: *„Atunci a început să le spună cu aceste cuvinte: «Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit»”*. Pur și simplu puternic, anunțat în Isaia. Toți au anunțat înainte, peste 800 de ani trecuseră de atunci, dar acum, cele anunțate au devenit realitate divină și ei au văzut împlinirea profeției biblice. Și Domnul nostru a putut striga: „Astăzi, s-a împlinit această Scriptură în auzul urechilor voastre”. Câte versete biblice am putea

enumera și am putea spune: „Astăzi, aceste versete biblice s-au împlinit în fața ochilor noștri”...

Gândiți-vă la poporul Israel. Nu a spus Dumnezeu în Osea 6: „După două zile, Eu vă voi aduce înapoi și vă voi vindeca”? O zi la Domnul este ca o mie de ani și două zile, ca două mii de ani. Și ce s-a întâmplat? Dumnezeu a strâns poporul Său Israel, din peste 150 de țări. Noi am putea striga astăzi: „Astăzi, această Scriptură s-a împlinit în fața ochilor noștri”. Totul este împlinirea Scripturii în timpul nostru. De asemenea, făgăduințele care ne-au fost date.

Eu pot să-mi aduc bine aminte când, în octombrie 1964, la întoarcerea din India, am făcut o oprire în Aman și în Iordania, apoi am luat un autocar și am mers la Ierusalim. Am văzut poarta cu sârmă ghimpată și tot ce mai era de văzut acolo. A trebuit să am două pașapoarte, căci cu unul nu puteai să mergi în altă țară, era imposibil – vrăjmășia era foarte puternică. Dacă, apoi, ne gândim, atunci împărțiți și astăzi...? Dumnezeu, pur și simplu a dăruit har. Așa cum este scris, de pe muntele Sionului, Domnul Își va instaura domnia și întreaga lume o va vedea.

Iubiți frați și surori, despre ce a fost vorba aici? Ce Îl interesează pe Domnul în seara asta? Ca noi, cu adevărat, să nu mai mergem pe căile proprii, să nu mai luăm decizii proprii, ci deciziile noastre trebuie să fie în voia și în Cuvântul lui Dumnezeu. Și totul trebuie să fie așa cum a spus-o Domnul în Cuvântul Său. Dați-mi voie să o mai spun încă o dată: dacă cineva are vreo problemă, nu trebuie să o spună cu voce tare, dar vă rog, spuneți-o Domnului. Spuneți-o Domnului: „Doamne, eu nu părăsesc acest loc; astăzi ai vorbit cu mine, astăzi eu îmi dedic viața mea Ție”. Fie tânăr sau bătrân, oricine am fi noi. Și apoi se potrivește: „Astăzi dacă auziți glasul Lui...”.

Fiți sinceri, cui ai putea propovădui, în toate bisericile, ceea ce am citit noi din Geneza? Cui i-ai putea citi: în Vatican? În biserici? Nu! Ei toți aleargă pe căile proprii, sunt convinși de ei înșiși.

S-o mai spunem încă o dată: Biserica Dumnezeului Celui viu este turma răscumpărată prin sânge. Și pe atât de sigur cum sângele Mielului a fost vărsat, la fel de sigur cum Dumnezeu a încheiat un legământ nou cu noi, la fel de sigur a spus: „Eu voi face un legământ nou cu voi și voi scrie în inimile voastre legile Mele și cuvintele Mele. Nu pe niște table de piatră, ci în inimile voastre noi”. Pentru că, odată

cu noul legământ au venit și inimile noi și așa noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu ca să ne supunem sub mâna Sa tare. Iar ce spun oamenii, ne intră pe-o ureche și ne iese prin cealaltă. Dar ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, aceasta ne pătrunde inimile. Aveți voi un de acord deplin față de Cuvântul lui Dumnezeu? Amin. Amin.

Apoi, doar locurile din Efeseni și din Galateni. Aici, din nou avem două versete deosebite în legătură cu această temă. Galateni 5:19: *„Și faptele firii pământești sunt cunoscute și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbiile, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu”*. Este foarte serios, pentru că aici este lista lungă. Cu invidie, cu ceartă, cu dușmănie, cu partide, cu răzvrățiri... Să ne cercetăm în prezența lui Dumnezeu, pentru că așa este scris: *„cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu”*. Și acesta este un Cuvânt foarte serios.

Apoi vers. 22: *„Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege”*. Și acum urmează: *„Cei ce sunt ai lui Hristos Isus și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftetele ei”*. Pavel L-a propovăduit pe Isus Hristos cel răstignit. În Galateni 6:15-16, la sfârșit, a mai spus următoarele: *„Căci în Hristos Isus nici tăierea împrejur, nici ne tăierea împrejur nu sunt nimic, ci a fi o făptură nouă”*. O făptură nouă! Și cine este în Hristos, a devenit o făptură nouă.

Și acum urmează, în vers. 16: *„Și peste toți, cei ce vor umbla după dreptarul acesta divin și peste Israelul lui Dumnezeu, să fie pace și îndurare!”* Ești tu pregătit, sunt eu pregătit, să umblăm după acest dreptar? Cuvântul lui Dumnezeu este dreptarul tău și-al meu? Pacea să fie peste toți aceia care umblă după acest dreptar divin.

Și apoi din Efeseni 5, de la vers. 3: *„Curvia, sau orice altfel de necurăție, sau lăcomia de avere, nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți. Să nu se audă nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, care nu sunt cuviincioase; ci mai degrabă cuvinte de mulțumire”*. Apoi avertismentul din vers. 5:

„Căci știți bine că niciun curvar, niciun stricat, niciun lacom, care este un închinător la idoli, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu”.

Frați și surori, probabil că niciodată nu am propovăduit Cuvântul aici, în acest fel, atât de clar. Dar ceea ce se petrece pe pământ în clipa de față, te determină să arăți tuturor credincioșilor ceea ce a spus Domnul nostru: „Voi, nu sunteți din această lume, cum nici Eu nu sunt din această lume”.

Prin har, noi am primit iertarea păcatelor. Dar nu numai iertarea, ci și eliberarea de toate poverile, eliberarea de ceea ce ne-a robit spre păcat. De aceea, Domnul a spus: „să predic celor legați eliberarea; să-i ajut pe cei legați”. De aceea a trebuit s-o facem așa în seara aceasta. Nu numai să vorbim despre mesaj și despre revenirea Domnului, ci să accentuăm odată foarte clar și acest domeniu - Domnul ne-a dat îndrumări în care trebuie să ne încadrăm. Chiar și partide, certuri... frați și surori, pentru această ultimă perioadă în care ne aflăm, fie ca Dumnezeu să ne dăruiască cu adevărat har, ca fiecare să se bată în propriul piept și să spună: „Doamne, cum stau eu înaintea Ta? Pot eu să stau înaintea Ta, în felul în care sunt? Pot să mă înfățișez eu, așa, înaintea Ta?”

Deci, aceasta este ziua mântuirii! Aceasta este vremea potrivită! Nu numai mesajul mântuirii, ci „celor legați să le predici eliberarea, orbilor căpătarea vederii, șchiopilor ca ei să umble”, ca toți să fie ajutați, prin harul Său, ca noi să ajungem, cu adevărat, la unitatea credinței și a cunoștinței lui Dumnezeu și, cu adevărat, să punem voia noastră în voia lui Dumnezeu și să putem spune din toată inima: „Facă-se voia Ta!”

Apoi ajungem din nou la Cuvântul din Evrei 10, că putem fi sfințiți doar în voia lui Dumnezeu. Vă rog, nimeni să nu se gândească acum la altcineva, ci fiecare să se cerceteze pe sine însuși înaintea lui Dumnezeu. Și atunci cu toții vom fi ajutați. Ceea ce a spus Dumnezeu, El nu trebuie să retragă. El a spus doar ce a vrut să spună și ceea ce a vrut să spună, El a și exprimat-o.

Să accentuăm încă o dată: prin răscumpărare, a venit eliberarea. Noi am fost dezlegați de orice drept al Satanei. Viața noastră aparține Domnului. De aceea, noi am putea citi Cuvântul: „Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu”? Trupul vostru este templul

lui Dumnezeu. Inima noastră locuiește în trupul nostru și Domnul a luat locuință în noi. Și așa trupul nostru a devenit templul lui Dumnezeu. Și Domnul nostru, în centrul trupului nostru, a preluat conducerea, în inima noastră.

Sunt convins că noi, cu toții, avem un acord total față de Cuvântul Său și spunem doar: „Iubite Domn, unde mai este nevoie, unde mai este ceva între Tine și mine, Te rog îndepărtează! Eu o aduc Ție”. Și în mod deosebit, toți tinerii care doresc să ia decizia pentru Domnul, vă rog, primiți-o prin credință: lăsați Cuvântul să vă vorbească. Dumnezeu nu spune cuvinte goale. El exprimă ceea ce El a vrut să spună: „Astăzi este ziua mântuirii”. Astăzi este ceasul pe care ni l-a dăruit Domnul tuturor. Astăzi, ne putem decide pentru Domnul. Astăzi, ne putem dedica viețile Lui, pentru că: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile”.

Fie ca binecuvântarea Atotputernicului Dumnezeu să se odihnească peste noi toți. Și cuvintele pe care le-am cercetat astăzi, să ne meargă la inimi, să avem un acord interior față de acest Cuvânt și să putem spune: „Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ!” Și apoi Numele Lui va fi sfințit prin viețile noastre. „Sfîntească-se Numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ!”

Noi suntem aleși, suntem separați, nu aparținem de biserici sau denominații. Noi suntem Biserica Dumnezeului Celui viu, stâlpul și temelie adevărului. Am găsit har înaintea lui Dumnezeu. Am primit iertarea, am primit eliberarea și tot ce aparține de aceasta. A Domnului nostru să fie slava și lauda, acum și în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Să ne ridicăm în picioare pentru rugăciune. Astăzi vom rămâne în rugăciune. Poate că sunt frații și surorile noastre care ne pot cânta o cântare în limba spaniolă. Cu toții știm că acestea sunt adunări internaționale. Chiar dacă se predică în germană se traduce în mai multe limbi. Apreciem că voi ne ascultați, apreciem că traducătorii au primit har înaintea lui Dumnezeu. Dacă fratele Ernst este aici în adunare, să vină acum în față și să ne cânte o cântare. Poftim? Nu este în adunare... atunci el va fi mâine aici. Atunci le chemăm pe cele două surori, să cânte o cântare și cu toții rămânem în duh de rugăciune. Între timp, cântăm cântarea *Așa cum sunt*. [Surorile cântă „*Fraților, credința noastră s-o păzim...*”]

Amin. Cei mai mulți dintre noi, probabil, nu au înțeles cele două strofe din limba poloneză, pe care le-au cântat surorile. E frumos că în acest loc putem să-L lăudăm pe Domnul și Îi putem mulțumi în toate limbile, din toată inima. De fiecare dată dorim să spunem: toți cei care vorbesc alte limbi, să asculte traducerile, ca toți să înțeleagă ceea ce se spune și astfel să putem avea parte de ceea ce face Dumnezeu acum.

În timp ce ne aplecăm capetele și ne adâncim în rugăciune, dați-mi voie să vă întreb dacă s-au luat decizii, dacă sunt aici unii care doresc să-și dedice viețile Domnului. Fie că este vorba de întoarcere la Dumnezeu, orice ar fi, Domnul este prezent. El a vorbit cu noi, El este aici și continuă să vorbească și să lucreze.

Eu doresc ca noi să stăm înaintea Domnului; să nu fi alergat degeaba, să nu fi predicat degeaba, ci împreună să ne înfățișăm înaintea Domnului când vine să-i ia pe ai Săi acasă, când va suna trâmbița și glasul arhanghelului. În timp ce ne aplecăm capetele, dați-mi voie să vă întreb cine dorește să fie amintit în această rugăciune? Ridicați mâna scurt. Sigur... Peste tot...

Preaiubit Domn, veșnic credincios Dumnezeu, suntem adunați aici, în prezența Ta. Tu cunoști cererile fiecăruia dintre noi: vindecă, eliberează, dăruiește har, Doamne. Aceasta este ziua, acum este ceasul, Tu ajuți poporul Tău nu doar prin învățătură, ci și prin eliberare, prin răscumpărarea deplină prin sângele Mielului.

Preaiubit Domn, pretind în prezența Ta, turma răscumpărată prin sânge, din această generație, pe toți cei care aud, cred și primesc mesajul și se lasă pregătiți - iartă-ne pe toți, ai milă de noi toți, lasă ca sângele Mielului să lucreze în viețile noastre prin iertare deplină a tuturor păcatelor. Și dăruiește ascultare, așa cum Tu, Mântuitorul nostru, ai fost ascultător până la moarte, moartea pe cruce, așa dăruiește-ne și nouă, celor care am fost răstigniți împreună cu Tine, credința și ascultarea până când vom vedea ce am crezut.

Preaiubit Domn, această zi să fie o zi deosebită. Binecuvântează de la răsăritul soarelui, din Noua Zeelandă, pe întreg pământul și ai milă de poporul Tău și încununează-ne cu bunătate și îndurare. Ție, Atotputernicului Dumnezeu, Îți aducem slavă și laudă. Și astăzi, Cuvântul crucii nu se va întoarce gol, ci își va atinge scopul pentru care l-ai trimis. Dăruiește har și ascultare. Ție, Atotputernicul

Dumnezeu Îți aducem mulțumire pentru scumpul și sfântul Cuvânt. Aleluia! Aleluia!

Să mai rămânem în rugăciune. Poate că vine în față fratele Jean Claude cu grupul său. Noi suntem adunați aici în prezența lui Dumnezeu și credem cu adevărat, din toată inima, că acesta este timpul.

Frate Jean Claude, ești aici în adunare cu grupul tău, ca să cântăm împreună? Limba franceză este foarte simplă. În această cântare este vorba de „*Maranatha*” –binecunoscută nouă, tuturor. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze! Veniți în față. Veniți și cântați. Vom cânta cu toții.

Noi așteptăm revenirea Domnului. În acest timp, noi am auzit chemarea. Cu adevărat, așteptăm pe drept. Iubite frate Zink, Domnul să te binecuvânteze în mod deosebit. Frate Gilson, Dumnezeu să te binecuvânteze în mod deosebit. Dumnezeu să binecuvânteze pe toți frații și surorile noastre, care au o vârstă înaintată.

Fratele Kupfer, are 93 de ani. Timp de 34 de ani, el a fost la Krefeld în fiecare primă duminică din lună. Timp de 34 de ani, în fiecare ultimă duminică din lună a fost la Zürich. Și vă puteți da seama, cum se simte acum. Plânge la telefon că nu mai poate conduce mașina. Eu i-am spus: „Îi voi saluta pe toți”. Noi suntem legați cu toții în dragostea lui Dumnezeu.

Știm că în curând se va întâmpla, că Domnul va reveni și va schimba trupurile noastre muritoare. Cui i-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu? Dumnezeu are cu adevărat intenții bune cu noi.

Astăzi îl vom ruga pe fratele Ionuț să vină în față și să vină să mulțumească cu noi. Vino, vrem să auzim limba română. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze! Dacă cineva vrea să rămână în urmă pentru rugăciune, simțiți-vă liberi. După ultima cântare, în timp ce toți se întorc acasă, cine dorește rugăciune poate veni în față. Noi suntem pregătiți să ne rugăm împreună cu voi și pentru voi. Frate Schmidt, mulțumește cu noi. [...] [Se cântă „*Aleluia, slavă Ție*” ...] Amin!